

L I T V A N I A

M A G N V S D V C A T V S.

Qui populi
olim hic se-
des habue-
runt.

Populi ille uni-
versi orbis Geogra-
phus curiosissimus,
his in regionibus,
quæ hodie à Litua-
nis coluntur, & quæ
eorum ditioni, utpo-
te Russiæ, Podolia,
Volhinia, Podlas-
sia, Samogitiaque
subsunt, hos populos colonias suas (quorum
hodie ne vestigium quidem apparet) antiquitus
habuisse recenset, Galindos, Bodinos, Geninos,
Sudinos, Cariones, Amaxobios, Stabanos, Stur-
nos, Nascios, Asubios, Wibiones, Ombrones, in-
ter Lublinam & Brestiam, Sargatiosque. Quos
omnes ex Cimbris, Gothisque & Sarmatis ortum
sumpsisse, idem Ptolemæus asserit. Cimbri, bel-
licosa gens, postquam in Italia infelicitè res ges-
sissent, & à Mario aliquoties maximis præliis es-
sent fusi, tandem Italia relicta, patrias oras, Da-
niam, Prussiam, Sueciam, Livoniam, Lituaniam
que petierunt, ex quibus illi, qui Lituaniam oc-
cupaverant, Gepidæ nuncupati fuere. Hac vero
in regione, ubi Samogitia, Æneas Sylvius Massa-
getas, gentem Plinio celebrem, consedisse testa-
tur. Lituanorum vero gentem, qui antiquitus
Gepidæ vocabantur, ex Gothis oriundam. Era-
mus vero Stella pulchris rationibus affirmat,
cum Duce Litalano, sive Litwone, Vedenati
Prussiæ regis filio, anno Domini 573, in has re-
giones vicinas, patris imperio, quas olim Alani
incolebant, venisse, Lituaniamque nomen à sui
denominatione eisdem indidisse. Samogitiam
vero à fratre ejusdem Litonis Saimone prin-
cipe appellatam, idem Erasmus Stella in Prussica
historia testatur, quæ tunc temporis longe in
Prussiam & Livoniam usque extendebatur. Si-
militer Lotielos, sive Lotwonos, qui nunc Livo-
nes post Germanorum ingressum Latinis dicun-
tur, ab eodem Litwone cum Lituania pariter
nomen traxisse. Hæ autem gentes, utpote Pru-
teni, Polowici, Samogitæ, Gepidæ, Lituari, Li-
vones, Curlandi, Iatwingi, sive Iazyges, & Iac-
zwingi appellati, ut unum idioma, ita eosdem
mores, consuetudines, legesque & bellorum ex-
peditiones in Christianos, concordie Marte sem-
per habebant, nisi singulæ singulis principibus
finibusque certis dirimebantur. Iaczwingi autem
fuerunt populi crudelissimi, qui in finibus Litua-
niæ, juxta Masoviam, ubi hodie Podlaffia, colo-
nias suas habebant, nec in bello referebant pe-
dem, quin vincerent, aut vincerentur; ideo bellis

Europa Sept.

assiduè interierunt. reliqui eorum in Lituanos,
Russos & Masovitas, ob vicinitatem abierunt.
Opinantur alii Lituanos à lituo, quod cornu ve-
natorium significat, dictos esse: quorum opinio
ut anilis & stulta, jure ab omnibus irridetur.
Mathias autem Miechoviensis, & Dlugofus,
Polonica historiarum indagatores, ac annales Ru-
tenorum testantur, Italos, duce Palæmone, vel
ob tyrannidem Neronis, vel promeritum exi-
lium, aut ab Attila Hunnorum rege, crudelissi-
mas patriæ vastationes fugientes, has regiones,
longa navigatione superata, ex sinu maris Bal-
thici, quod Prussiam, Samogitiam, Livoniam
que alluit, per Nemnam fluvium, Crononem
Ptolemæo dictum, classe ingressos fuisse, quod &
ipsa gens Lituanica strenue asserit. Quamplures
enim dictiones Latinæ & Italicae idiomatici eo-
rum intermixtae habentur. Ajuntque, hunc Pa-
læmonem (quem ipsum nomen Latinum Ita-
lumque esse prodit) propinquitatem cum nobili-
bus juncta, quorum præcipuos Ursinos, Colum-
nas, Julianos, Casarianos, Gastaldos recensent,
Lituaniam nobilibus familiis & stemmatibus
principia dedisse: vulgum vero Lituanorum, ut-
pote colonos & agrestes, ex Gothis natos asse-
runt: in hancque sententiam plurimi Polonica
atque Germanica ac Russorum historiarum scri-
ptores adstipulantur: quorum judicio & aucto-
ritati nos quoque acquiescentes, cum eisdem
sentire volumus.

Hic itaque Palæmon ob innatam industriam
à gente barbara Princeps salutatus, eam nomi-
ne patriæ suæ Italiæ (præposito articulo Italici
in feminini generis nominibus efferendis con-
sueti) *la Italia* appellasse creditur, quæ postea
longo temporis successu, Italicis moribus, idio-
mateque in barbariem populi commutatis, Li-
tuania dicta est. Quidam etiam eosdem Italos à
littore maris Balthici, quod Prussiam, Livo-
niam, Lituaniam ac Samogitiam extrema alluit, eo
quod ibi prius confederint, Lituaniam cognom-
inasse putant. Succedente postea Palæmoni
quodam ex eadem gente Principe, Itali recens
Latinorum nomen non modo deposuerunt, sed
ignotam quoque & peregrinam eorum incolarum
linguam, apud quos principatum arripue-
rant, addiscentes, in suam cooptarunt, vivendi-
que normam & modum cum eisdem barbaris
susceperunt. Cæterum hæc gens Lituanica longo
tempore à sui imperii primordiis obscura fuit,
Rutenorumque jugo subiecta, ut princeps Kio-
viensis, Russiæ quondam monarcha, ab eis pe-
riomata, suberaque ob egestatem & soli sterili-
tatem